

måtte støtte det. Men som så mange andre gange tager jeg telefonen og kontakter folk uden for dette hus, for jeg tror, det er meget vigtigt, at vi lytter til, hvad der sker derude. Jeg ved, at der er nogle, der har fået høringssvarene; jeg ved også, at f.eks. i Retsudvalget har man den procedure, at man får høringssvarene inden første behandling, og det vil jeg så hermed i dag opfordre sundhedsministeren til også at sørge for i Sundhedsudvalget.

Med hensyn til lovforslaget synes jeg, det er principielt fornuftigt, at flest muligt skal have lov til at være selvstændige her i landet, og jeg vil da sige, at Fremskridtspartiet har stor respekt for det arbejde, som tandplejere udfører.

Lovforslaget rejser også nogle spørgsmål, og derfor har jeg ærligt talt svært ved i dag at tage stilling til, hvordan vor holdning skal være, og jeg mener, at det kræver en grundig udvalgsbehandling.

Jeg kunne f.eks. umiddelbart spørge, om tandplejerne med et halvt års udvidelse af uddannelsen bliver i stand til at diagnosticere unormale tilstande, der ikke vedrører deres primære arbejdsområde.

Derudover kunne jeg også spørge, om selvstændig virksomhed inden for et begrænset område vil medføre en risiko for, at udøverne fokuserer på egne muligheder og ikke ser tilstande, der bør henvises. Det er noget, jeg umiddelbart kan se der kan være problemer i.

Med hensyn til servicen vil tandplejeres selvstændige virksomhed blot betyde, at forbrugerne måske fremover kan blive nødt til at henvende sig to steder i stedet for som nu ét sted, når deres tandplejeproblemer skal løses.

Som sagt kan jeg se både positive og negative sider ved det her. Jeg fik at vide af en tandlæge, at med den uddannelse, tandlæger har, kan de tale hen over hovedet på deres patienter, og derfor kunne der være en fordel ved, at disse tandplejere så bliver selvstændige.

Jeg tror, det var SF's ordfører, hr. Jørn Jespersen, der var inde på det med dobbelthenvielse, så der er altså nogle ting, vi må have belyst i udvalget.

Jeg synes, der er mange aspekter i det her, der gør, at man kan se både store fordele og en del ulemper ved det, så Fremskridtspartiet vil ikke tage stilling i dag.

Vi vil naturligvis afvente en fornuftig og dybtgående udvalgsbehandling og derefter tage stilling.

Bruno Jerup (EL):

Debatten om tandplejernes placering i forhold til tandlægerne har stået på i flere år. Vi havde jo også en ret heftig debat bl.a. i Sundhedsudvalget sidste år.

Det er klart, at Enhedslisten ikke støtter, at man laver halve uddannelser på alle mulige områder. Noget af det væsentlige er, om man er i stand til klart at definere uddannelsens formål i forhold til de opgaver, der skal løses. Er det f.eks. muligt at lave en præcis afgrænsning mellem tandlæger og tandplejere?

Både den nuværende praksis og det, lovforslaget lægger op til, nemlig en udvidelse af uddannelsen fra 2 år til 2 år og 6 måneder, viser, at målsætningen er en kvalitetsbetonet uddannelse, som retter sig mod et velafgrænset arbejdsområde og bl.a. har forebyggelsesaspektet med.

Vi mener ikke, der med denne uddannelse er en reel fare for, at den meget lange uddannelse, som tandlæger har, og som kvalificerer til mere komplicerede opgaver og operative indgreb, bliver begrænset ved det foreliggende lovforslag. Men der vil nok være en tendens til, at personer, som ikke skal have foretaget operative indgreb, men ren tandplejebehandling, måske vil gå direkte til en autoriseret tandplejer uden en henvisning fra tandlægerne.

Enhedslisten er i udgangspunktet positiv over for, at tandplejere kan få autorisation, men vi vil gerne fremhæve, at nogle af de kritikpunkter, som bl.a. Tandlægeforeningen har fremlagt, skal behandles grundigt i udvalget. Vores udgangspunkt er nemlig ikke, om tandlæger eller tandplejere kan overleve. Det er et sekundært spørgsmål i forhold til at sikre borgerne en god og kvalificeret tandbehandling, og Tandlægeforeningen har fremlagt flere argumenter, som vi er nødt til at få yderligere belyst.

Det drejer sig f.eks. om de problemer, der knytter sig til at kunne foretage lokalbedøvelse, hvor Tandlægeforeningen fremhæver, at en sådan kan medføre nogle komplikationer, som kræver, at der meget hurtigt skal stilles en præcis diagnose med efterfølgende injektionsbehandling. Derfor skal tandplejere enten fratages muligheden for lokalbedøvelse, eller også skal de have en overenskomst med en tandklinik, hvorfra der med kort varsel kan komme en tandlæge, som kan foretage den videre behandling, noget lignende, som man kender det f.eks. fra jordemødre, som også har den slags aftaler.